

Nebeško kraljestvo

**Toda oni so ga
premagali zaradi**

krvi Jagnjeta

**in zaradi besede svojega pričevanja,
saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.**

Razodetje 12: 11

Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in zaradi besede svojega pričevanja, saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti. (Razodetje 12: 11)

Božja beseda popolno zmago nad zlom opiše z enim stavkom. Človeška modrost to zmago išče v brezštevilnih knjigah in poskusih, a zmeraj zaide v slepo ulico.

Najvišji, naš Gospod, nam v svoji Besedi odkrije, da so za zmago nad zlom potrebni samo trije pogoji: kri Jagnjeta, beseda našega pričevanja in stanje srca, ko ne ljubimo svojega življenja vse do smrti.

O, kakšne globine se skrivajo v tej resnici. Naj nam jih Duh Resnice, Duh Gospoda Jezusa odkriva.

ZAKAJ JE KRI KLJUČ?

Ko sem pred časom v molitvi slavila Boga Očeta za zmago na križu, kjer je *»razorožil vladarstva in oblasti ter jih javno izpostavil, ko je v njem (v Jezusu) slavil zmago nad njimi«* (o tem piše v drugem poglavju lista Kološanom), se mi je postavilo vprašanje, kakšno orožje so imele zle sile.

Nekaj dejstev je nespornih. Zagotovo so ga imele, saj jih drugače ne bi razorožil. To orožje je za človeka pogubno, saj se drugače sile teme nad ljudmi ne bi izživiljanje tako kruto, kot to lahko vidimo vsak dan. Jezus jim je to orožje vzel in vladarstva in oblasti teme javno izpostavil v duhovnem svetu povsem brez orožja in moči.

Za kakšno orožje torej gre? To vprašanje sem zastavila svojemu Nebeškemu Očetu in se po tihem čudila, da se o tem nisem z njim pogovorila že prej.

Ko ga vprašamo, zmeraj odgovori. To je njegova obljuba (res pa je, da včasih odgovor slišimo oziroma razumemo prej, drugič kasneje). Spodbudil me je, naj natančno preberem besedilo pred to vrstico. Poglejmo skupaj.

Kološanom 2: 6-15

»Kakor ste torej sprejeli Gospoda Kristusa Jezusa, v njem živite, ukoreninjeni in sezidani v njem ter utrjeni v veri, kakor ste bili v njej poučeni, polni zahvaljevanja. Glejte, da vas kdo ne ujame s filozofijo in prazno prevaro, ravna se po človeškem izročilu in po prvinah tega sveta, ne pa po Kristusu.

9 Kajti v njem telesno biva vsa polnost božanstva. V njem imate svojo polnost tudi vi, kajti on je glava vsakršnega vladarstva in oblasti. V njem ste bili tudi obrezani, in sicer z

obrezo, ki je ni naredila človeška roka, ampak s Kristusovo obrezo, s katero ste slekli svoje meseno telo. S krstom ste bili namreč pokopani skupaj z njim, v njem ste bili tudi obujeni, po veri v delovanje Boga, ki ga je obudil od mrtvih. Skupaj z njim je oživil tudi vas, ko ste bili mrtvi zaradi prestopkov in zaradi neobrezanosti svojega mesa. Odpustil nam je vse grehe in izbrisal zadolžnico, ki se je s svojimi določbami glasila proti nam. Odstranil jo je iz naše srede in jo pribil na križ. Razorožil je vladarstva in oblasti ter jih javno izpostavil, ko je v njem slavil zmago nad njimi.«

V tem besedilu se skriva toliko resnic, ki kar vabijo k raziskovanju. Odkriva nam, da smo bili mrtvi – torej ločeni od Boga in na hudičevem terenu smrti (ločeni od Življenja) zaradi naših prestopkov in zaradi neobrezanosti svojega mesa. Proti nam se je glasila zadolžnica, ki je spisek našega dolga (zaradi grehov) Božji pravičnosti.

Da bomo lažje razumeli, kaj pomeni »zadolžnica«, si zamislimo Božjo sodno dvorano v nebesih. Božja beseda odkriva, da je pravični Bog sodnik vseh (Hebrejcem 12: 23), ki sodi na podlagi pravičnega Božjega zakona. Kdo je tožnik, ki ljudi nenehno toži pred Božjim sodiščem? Satan.

»Tedaj sem zaslišal v nebesih močen glas, ki je rekel:»Zdaj je prišlo odrešenje, moč in kraljevanje našega Boga ter oblast njegovega Mesija, zakaj vržen je bil *obtoževalec naših bratov, ki jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.*« (Razodetje 12: 10).

Satan ima dvolično vlogo. Najprej človeka zapelje v greh (kar je upor Božji volji oziroma Njegovi besedi), potem pa ga pred Bogom toži.

Od padca človeka v greh se v sodni dvorani na nebu odvijajo sodni procesi. Božja sodba je bila izrečena: Plačilo za greh je namreč smrt! (Rimljanom 6:23).

Plačilo za človekov greh je večna smrt. Večna odvojenost od Boga ljubezni, luči in življenja. Ali pa ...

Ali pa s svojim življenjem, s svojo smrtjo plača nekdo, ki ni dolžen. Ki je brez greha. Je kje kdo takšen?

»Ni pravičnega, niti enega,« pravi Božja beseda v Rimljanom 3: 10.

Adam in z njim celoten človeški rod je bil v brezizhodni satanski zanki večne smrti, saj Pravični sodnik ni mogel oprostiti nekoga, ki je kriv. Ni mogel oprostiti nekoga, ki je dolžen in dolga ni mogel poravnati.

Ker pa je Pravični sodnik hkrati izjemno ljubeč Oče, je našel pot iz sicer brezizhodne pogube človeka. Človeku je podaril milostni dar. »Božji milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.«

Božji milostni dar je nič manj kot življenje Božjega pravičnega Sina. Moralo je biti darovano življenje. In ker je življenje v krivi, je morala biti prelita brezmadežna kri.

Jezus Kristus je dal samega sebe. Svojo kri je prinesel na Božji oltar in plačal ceno za moje življenje. **Kri Jagnjeta nas je odkupila iz satanovega prijema in nas je vrnila nazaj v Očetov ljubeči načrt.**

Na Božjem sodišču, kjer nas je hudobni vselej le tožil in zahteval svojo pravico do naših življenj (**to je njegovo orožje**), smo dobili zagovornika - Jezusa Kristusa, pravičnega.

Haleluja!!!! »On je namreč spravna daritev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za ves svet.« (1. Janez 2: 1-2)

To pomeni, da nismo več dolžni Božji pravičnosti. Nismo več uporniki, nismo več krivi. Plačilo za naš greh je bilo plačano in ves naš greh je zbrisan!!!!

Ravno naš dolg je bil satanovo orožje proti nas. Zaradi našega dolga je imel pravico do naših življenj, saj nas Pravični Bog zaradi naših prestopkov ni mogel zaščititi pred njegovo hudobijo. Zaradi Jezusovega popolnega plačila pa smo znova v varnem zavetju Očeta, če sprejmemo spravo daritev Gospoda Jezusa Kristusa.

Vidimo, satan nima nikakršnega »jedrskega« ali drugega uničevalnega orožja zoper nas. Nima nobene realne moči ali oblasti. Edino orožje, ki ga je imel, je bil naš dolg, naša krivda, zaradi katere smo bili oddvojeni od Boga, od Njegove zaščite, ljubezni in blagoslova.

Ko je Jezus našo zadolžnico pribil na križ in plačal za naš greh, je razorožil vsa poglavarstva in oblasti. Ko nas satan skuša tožiti pred Pravičnim sodnikom za naše prestopke, nas zmeraj brani naš zagovornik – odkupitelj Jezus Kristus. Pokaže svojo brezmadežno kri (svoje življenje), ki je plačilo za ves naš greh, in tožnik mora utihniti.

Kri namreč govori kot priča. »Trije namreč pričujejo: Duh in voda in kri. In to troje je zedinjeno.« (1. Janez 5: 7-8)

Kri ima zadnjo besedo, saj je Jezus, preden je svojega duha izročil Očetu, rekel: **Dokončano je (dopolnjeno je, popolnoma plačano)**. Kri pričuje: opravičen si, odkupljen si, imaš mir, si Božja lastnina, imaš večno odrešitev, čist si in imaš zmago!

Pravični sodnik izreče sodbo: »Plačilo za greh je že bilo v polnosti plačano! Satan, nimaš oblasti do mojega otroka!!!«

»Kaj bomo torej rekli k vsemu temu? Če je Bog za nas, kdo je zoper nas? On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril? Kdo bo obtoževal Božje izvoljence? Bog opravičuje! Kdo bo obsojal? Kristus Jezus, ki je umrl, še več, ki je bil obujen od mrtvih in sedi na Božji desnici ter posreduje za nas? Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni?« (Rimljanom 8: 31-35)

V Hebrejcem 9 Božja beseda odkriva zagrinjalo resničnega Božjega svetišča v nebesih: »Kristus namreč ni stopil v svetišče, ki bi ga naredila roka in bi bilo le odtis resničnega, ampak v sama nebesa, da se je zdaj za nas pojavil pred Božjim obličjem, tudi ne, da bi sebe večkrat daroval, kakor véliki duhovnik hodi v svetišče vsako leto s tujo krvjo. Ko bi bilo tako, bi moral od začetka sveta večkrat trpeti. **Tako pa se je razodel enkrat ob koncu vekov, da je prek svoje žrtve odpravil greh.**« (Hebrejcem 9: 24-26)

Jezus je s svojo krvjo za nas pred Božjim obličjem odpravil greh. Verjamete to? Če zares verjamete, potem satan nima več orožja proti vas. Kajti njegovo orožje je krivda. Proti vas se bojuje z občutkom krivde, slabe vesti. Hoče vam prilepiti staro identiteto grešnika, ki ga lahko premetava sem ter tja. Če je temu tako, potem nimate razodetja popolne Božje zmage v Jezusu Kristusu na križu. Božje zmage, ne vaše! A po veri Božja zmaga postane vaša!

»Kristus pa nas je odkupil od prekletstva postave tako, da je za nas postal prekletstvo. Pisano je namreč: Preklet je vsak, kdor visi na lesu. To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.« (Galačanom 3: 13-14)

»On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljene Sina, v katerem imamo odkupitev (prek njegove dragocene krvi), odpuščanje grehov..« (Kološanom 1: 13-14)

O, kakšno veličastvo je v Kristusovi krvi. Kako popolna je ta odkupitev od vsakega prekletstva! Odpira pot vsakršnega blagoslova in prejetja obljube Duha.

Kristusova kri in zmagoslavje Božjega življenja je osrednje sporočilo celotne Božje besede. Poglejmo.

KROŽENJE KRVI

Nobeno Božje delo nima svojega začetka na zemlji, temveč v nebesih. Tudi Kristusova kri ima svoj terminal v nebesih!

»Saj veste, da vas iz vašega praznega življenja, ki ste ga podedovali od očetov, niso odkupile minljive reči, srebro ali zlato, ampak dragocena kri Kristusa, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta. On je bil že **pred stvarjenjem sveta** spoznan, razodel pa se je poslednji čas za vas ... »
(1. Peter 1: 18-20)

Krožna pot božanske krvi ima svoj začetek v nebesih **pred stvarjenjem sveta!** Padec človeka v greh ni bilo nikakršno presenečenje za Boga. Bog je vedel, da bo človek zgrešil in zato je že v naprej pripravil svoj načrt odkupitve preko dragocene krvi Jagnjeta.

Bog je ustvaril človeka kot bitje **s krvjo**. Angeli in Lucifer (angel svetlobe, ki je zaradi svojega padca postal satan) niso bili ustvarjeni kot bitja s krvjo!

Ko je Bog ustvaril človeka, ga je poimenoval ADAM.

DAM = kri (hebrejski jezik)

ADAMAH = prst, zemlja, iz katere je bil ustvarjen

ADOM = rdeče (kri in prst sta rdeče barve)

Gospod je položil duha in dušo v človeško telo, katerega je ustvaril iz prsti. (In vse, kar je vašega, duh, duša in telo, naj bo ohranjeno neoporečno. 1. Tesaloničanom 5: 23)

Bog stvarnik pravi, da je življenje ustvarjenih bitij v krvi, v duši.

»Kajti **življenje mesa je v krvi** in dal sem vam jo za oltar, da opravite spravo za svoje življenje, kajti kri opravi spravo za življenje. Življenje vsega mesa je namreč njegova **kri v njegovi duši**. Zato sem rekel Izraelovim sinovom: »Ne uživajte krvi nobenega mesa, kajti kri je življenje vsega mesa; kdor koli jo užije, bodi iztrebljen!« (3. Mojzesova 17: 11, 14)

Pravični sodnik je že v Stari zavezi zahteval kri kot plačilo za greh. A postava je bila le senca resničnega življenja, zato živalska kri ni mogla odpraviti greha človeka.

»Postava vsebuje le senco prihodnjih dobrin in ne prave podobe stvari. Zato kljub istim žrtvam, ki jih neprestano darujejo iz leta v leto, nikoli ne more pripeljati do popolnosti niti tistih, ki se približujejo. Mar jih sicer ne bi nehali opravljati, saj se darovalci, ko bi bili enkrat očiščeni, ne bi več zavedali nobenega greha? Toda po njih se vsako leto oživilja spomin na grehe. Nemogoče je namreč, da bi grehe odvzemala kri volov in kozlov. Zato pravi ob svojem prihodu na svet: Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil. Žgalne daritve in daritve za greh ti niso bile všeč. Tedaj sem rekel: »Glej, prihajam; v zvitku knjige je pisano o meni, da izpolnim, o Bog, tvojo voljo.« (Hebrejcem 10: 1-7)

Poglejmo celoten krog Kristusove krvi, kot ga razodeva Božja beseda.

Linija Kristusove krvi se je začela v nebesih. Najprej je »prišla« na zemljo v obliki senc ali podob, saj je Gospod želel razodeti padlemu človeku moč in namen krvi Jagnjeta, še preden je človeka odkupil.

Prvo kri je preлил Bog sam, ko je naredil suknji iz živalske kože za človeka, da bi ju oblekel in zakril njuno nagoto. Živalska kri

na vsakem oltarju v stari zavezi je razodetje Jagnjeta, ki bil spoznan že pred stvarjenjem sveta.

Resnična dragocena kri je bila manifestirana na zemlji, ko je prišel Gospod Jezus na svet. »Naslednji dan je Janez Krstnik zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta.« (Janez 1: 29)

Krog krvi se je vrnil nazaj v nebo, ko je križani Jezus tretji dan zmagoslavno vstal in premagal smrt, greh in satana! Odnesele je svojo dragoceno kri nazaj v Sveto nad presvetim, kjer je bila sprejeta kot popolna odkupnina za padlega človeka!

Jagnje, ki je bilo obujeno, je zaključilo krog in tako dalo slavo Bogu Očetu. Močna, zveličavna kri se je ponovno vrnila v nebeški terminal in tam kliče: Milost, milost!
... in sredniku nove zaveze Jezusu in krvi kropljenja, ki govori bolje kakor Abelova. (Hebrejcem 12: 24)

ŽIVLJENJE JE V KRVI, ZATO JE V KRVI MOČ

Stvarnik razodeva, kot smo videli, da je življenje v krvi. Mimogrede - to je tudi znanstveno potrjeno. Poglejmo si naravo človeške krvi kot sliko krvi Jezusa Kristusa, Božjega Jagnjeta, po čigar krvi imamo popolno odkupitev, odpuščanje grehov.

Kaj je kri? Kri je tekoče tkivo, zgrajeno iz številnih vrst specializiranih celic in tekoče medceličnine (krvne plazme).

Človeško kri gradijo naslednje sestavine:

- krvni serum (56 %) (krvna plazma skupaj z beljakovino fibrinogenom):
- krvne celice (44 %)
 - o rdeče krvničke ali eritrociti
 - o bele krvničke ali levkociti
 - o krvne ploščice ali trombociti

Rdeče krvničke služijo skladiščenju barvila hemoglobina, ki omogoča vezavo kisika in prenašanje le-tega v celice. Zaradi tega hemoglobina ima naša kri rdečo barvo.

Kakšna je funkcija krvi? Vse, kar pride v telo, gre po poti krvi. V Hebrejcem 9:7 so zapisane tri besede: »pa ne brez krvi«, kar se nanaša na kri Kristusa.

Nič ni brez krvi! Gospod nam je vse bogato daroval, vendar je vhod v ta blagoslov le skozi kri Kristusa in ničesar ni brez krvi!

Poglejmo si naloge človeške krvi in jo primerjajmo s funkcijo krvi Kristusa.

1. ODSTRANJUJE odpadne snovi iz presnove (npr. sečnino, kreatinin in mlečno kislino), ki jih prenaša v jetra in ledvice, kjer se odstranijo; dihalna plina kisik in ogljikov dioksid, ki ju prenašajo eritrociti od mesta sprejemanja (O₂), nastajanja oz. sprejemanja (CO₂) do mesta, kjer se porabita (O₂) oz. odstranita (CO₂).

»Kajti če škropljenje s krvjo kozlov in volov in juničjim pepelom omadeževane posvečuje, da se jim očisti meso, koliko bolj bo kri Kristusa, ki je po večnem Duhu sam sebe brezmadežnega daroval Bogu, očistila našo vest mrtvih del, da bomo služili živemu Bogu.« (Hebrejcem 9: 13, 14)

»Če pa hodimo v luči, kakor je v luči on sam, smo med seboj v občestvu in kri njegovega Sina Jezusa nas očiščuje vsakega greha.« (1. Janez 1:7)

Funkcija očiščevanja, odstranjevanja je zelo pomembna za telo, ker je ugotovljeno, da se devet desetih boleznih v človeškem telesu pojavi ravno zaradi nepravilnosti delovanja funkcije odstranjevanja ali očiščevanja.

»Te oblube torej imamo, predragi. Zato se očistimo vseh madežev mesa in duha in v strahu Božjem dopolnimo svetost.« (2. Korinčanom 7: 1)

2. TRANSPORT je najpomembnejša naloga krvi za zagotavljanje homeostaze človeškega telesa. Kri prenaša različne snovi med organi. Te so: topni produkti prebave (npr. glukoza, aminokislina, vitamini in minerali), ki jih kri prenaša v jetra in nato po celem telesu do različnih celic; za razliko od teh se maščobne kisline prenašajo od črevesa po limfi in šele

nato po krvnem obtoku. Kri prinaša potrebno »hrano« organizmu in ga obkroži v roku od 45-50 sekund.

Vse, kar potrebuje naš duhovni organizem za rast in razvoj, se prenaša po krvi Jezusa Kristusa.

»Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni.« (Janez 6: 53-57)

Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ...« (Luka 20: 20)

Vse, kar nam je Gospod obljubil, prihaja do nas po Njegovi krvi.

3. VODA V KRVI POMAGA PRI REGULACIJI TELESNE TEMPERATURE, saj prenaša toploto iz mest, kjer se sprošča (npr. jetra in mišice), v mesta, kjer se oddaja (npr. koža in ledvice).

Gospod želi, da je naša duhovna temperatura »vroča«.
»Ker se bo nepostavnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila.« (Matej 24: 12)

»Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem pred tem, da te izpljunem iz svojih ust.« (Razodetje 3: 16)

4. KRI PRESKRBI VSAKO CELICO S POTREBNIM KISIKOM.

Če pride do krvavitve, ki se je ne da ustaviti, pacient trpi veliko trpljenje zaradi celic, ki so lačne kisika. V duhovnem smislu - kaj potrebujemo, ko imamo lakoto po Bogu, pa se zdi, da Ga ne moremo najti? Kri Jezusa Kristusa! Ta nam da dostop do Božje prisotnosti.

»Bratje, ker imamo zaupnost, da po Jezusovi krvi stopamo v svetišče, ...« (Hebrejcem 10: 19)

5. POŠILJA ZALOGE TELESU V ČASU KRIZE

Kri prenaša hormone (adrenalin, inzulin, testosteron itd.) od žleznih celic, kjer nastajajo, do ciljnih oz. tarčnih celic, kjer delujejo. Adrenalin lahko včasih premaga nemogoče prepreke.

Po krvi Kristusovi lahko premagamo Satana! »Ker pa so otroci deležni krvi in mesa, je prav tako tudi on privzel oboje, da bi s **smrtjo onemogočil tistega**, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča.« (Hebrejcem 2: 14)

»Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in zaradi besede svojega pričevanja, saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.« (Razodetje 12: 11)

6. ČLOVEŠKA KRI OBRANI TELO PRED MIKROBI

Kristusova kri premaga satanovo moč nad grehom, boleznijo in smrtjo, če verjamemo vanjo in jo apliciramo. Zmaga je naša vselej, če to počnemo v veri.

7. S POMOČJO KOAGULACIJE KRVI, RANA PRENEHA KRVAVETI, RANA SE ZACELI IN ZAČNE SE OBNOVITVENI PROCES.

Jezusova kri ima moč zdravljenja. »In ker je mož, ki ga vidite in poznate, veroval v njegovo ime, mu je to ime dalo moč; in vera, ki prihaja po njem, mu je vrnila popolno zdravje, kakor ste vsi videli na lastne oči.« (Dejanja 3: 16)

8. KRI NEPRENEHOMA PRENAVLJA VSAKO CELICO S POSEBNO LIMFNO KOPELJO. BREZ TEGA CELICE NE MOREJO ŽIVETI

Tako nam Jezusova kri omogoča obstoj in občestvo z Očetom in Sinom. »Kar smo torej videli in slišali, oznanjamo tudi vam, da bi bili tudi vi v občestvu z nami – in mi smo v občestvu z Očetom in njegovim Sinom Jezusom Kristusom.« (1. Janez 1: 3)

»Saj jim je to, kar je mogoče spoznati o Bogu, očitno: sam Bog jim je namreč to razodel. Kajti od stvarjenja sveta naprej je mogoče to, kar je v njem nevidno, z umom zreti po ustvarjenih bitjih: njegovo večno mogočnost in božanskost. Zato so ti ljudje neopravičljivi.« (Rim. 1: 19, 20)

To, kar človeška kri naredi za telo, je le slika pomena krvi Kristusa in kakšno moč ima nad temi, kateri verujejo po Pismu.

Gospodova volja je, da VEDNO zmagujemo nad satanom!

»Hvala Bógu, ki nas v Kristusu kar naprej (VEDNO daje, da zmagujemo v Kristusu) venča z zmagoslavjem ...«
(2.Korinčanom 2: 14)

Naše orožje je **vera v Kristusovo kri**, skupaj z našim pričevanjem o tem, kar je storil Gospod. Visoko povišujemo vrednost Kristusove krvi, ki ima vso moč in oblast!

SEDEM MEST, KJER JE JEZUS PRELIL SVOJO KRI

Kristusova kri ima najvišjo moč in oblast. Je naš vir odrešitve in osvoboditve. Ko je Jezus prelil svojo kri, nam je povrnil možnost življenja v popolnem blagoslovu, ki sta ga uživala Adam in Eva pred padcem.

»Saj veste, da vas iz vašega praznega življenja, ki ste ga podedovali od očetov, niso odkupile minljive reči, srebro ali zlato, ampak **dragocena kri Kristusa**, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta.« (1. Peter 1:18-19).

Vrata so edino mesto, kjer se lahko srečata Bog in človek, kakor nam pravi Božja beseda v Janezu 10:9: »Jaz (Jezus) sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo.«

Kri je edino sredstvo sprave. Duhovnik Aron je v Stari zavezi moral sedemkrat škropiti z živalsko krvjo pred spravnim pokrovom in na spravni pokrov, ko je opravljal pravno daritev za greh.

»Potem naj vzame nekaj junčeve krvi in naj s prstom poškropi sprednjo stran spravnega pokrova in pred pokrovom naj s prstom sedemkrat poškropi s krvjo.«(3. Mojzesova 16:14).

Kako popolna slika resničnega Jagnjeta! Tudi Gospod Jezus je na sedmih mestih prelil svojo sveto kri, da bi nas odkupil in nam povrnil svobodo. Poglejmo teh sedem mest.

1. JEZUS JE KRVAVEL V GETSEMANSKEM VRTU

Jezusova kri osvobodi človeka, da se znova podredi Božji volji in zavrne hudičev načrt upornišva.

»Tedaj je prišel Jezus z njimi (učenci) na kraj, ki se imenuje Getsemani, in jim rekel: »Sédite tukaj, medtem ko stopim tja, da bom molil.« S seboj je vzel Petra in oba Zebedejeva sinova. Začel se je žalostiti in trepetati. Tedaj jim je rekel: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite z menoj!« In šel je malo naprej, padel na obraz in molil: »Moj Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti.« (Matej 26:36-39).

»Ko ga je obšel smrtni boj, je še bolj goreče molil. Njegov pot je postal kakor kaplje krvi, ki padajo na zemljo.« (Luka 22:44).

Vse se je pričelo v vrtu. Adam in Eva sta se v Edenskem vrtu odločila proti Božji volji in jedla prepovedan sadež. (1. Mojzesova 3:6-17). Zavrgla sta Božjo voljo in sledila satanovim načrtom. Od takrat naprej je satan uveljavljal svojo voljo proti Božji, ker mu je Adam to omogočil.

Jezusova agonija se je začela prav v Getsemanskem vrtu, kjer je Njegov pot postal kakor kaplje krvi. Hematidrosis je medicinski termin za izločanje krvavega potu. Jezusova kri je bila prelita, da bi odkupil našo voljo. Molil je: »Ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti.«

Sklicujmo se in aplicirajmo Kristusovo kri na področje človekove volje, da se lahko le-ta podredi Božji volji!

2. KRI, KI JE BILA PRELITA ZARADI BIČANJA, NAM OMOGOČA OZDRAVLJENJE

V Stari zavezi je Gospod izraelskim otrokom obljubil: »Če boš res poslušal glas GOSPODA, svojega Boga, in delal, kar je prav v njegovih očeh, in ubogal njegove zapovedi in izpolnjeval vse njegove zakone, ne bom spravil nadte nobene od bolezni, ki

sem jih poslal nad Egipt; kajti jaz sem GOSPOD, tvoj zdravnik.« (Eksodus 15:26).

Čeprav se jim je Gospod predstavil kot Jehova-Rafa (zdravnik), so zaradi neposlušnosti obolevali za istimi boleznimi kot Egipčani. Tisoče let kasneje je bil Jezus nepredstavljivo bičan, da bi nas odrešil in povrnil človeku vse, kar je po padcu izgubil.

»Tedaj jim je izpustil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga je izročil, da bi bil križan.« (Matej 27:26).

»Svoj hrbet sem nastavljal tistim, ki so me bíli, svoje lice tistim, ki so mi pulili brado. Svojega obraza nisem skrival pred sramotenjem in pljunki.« (Izaija 50:6).

Bičanje je bila najbolj kruta oblika kazni. Jezus je bil javno kaznovan z bičem, ki je imel devet usnjenih jermenov s kovinskimi zobci, pritrjenimi na koncu jermenov.

»Po mojem hrbtu so orali orači, rezali so dolge brazde.« (Psalm 129:3).

»Kakor so se številni zgražali nad njim, ker je bil njegov obraz tako nečloveško iznakažen in njegova postava ni bila več podobna človeški.« (Izaija 52:14).

Gospod Jezus je šel čez nepredstavljivo agonijo, da bi nas odrešil boleznimi. Njegova kri je tekla po vsem telesu (po vseh organih), ki je bilo odprto zaradi biča.

»...po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.« (Izaija 53:5b).

V imenu Jezusa Kristusa in zaradi Njegove prelite krvi si lahko danes lastimo ozdravljenje, ki nam ga je Gospod priboril.

Njegov bič je imel devet usnjenih jermenov. Število devet je število polnosti.

3. KRI, KI JE BILA PRELITA ZARADI TRNJEVE KRONE, NAM OMOGOČA POZICIJO BLAGOSLOVA IN AVTORITETE

Ker je Adam poslušal glas svoje žene in jedel od prepovedanega drevesa, je to dejanje prineslo prekletstvo na zemljo.

»In človeku je rekel: »Ker si poslušal glas svoje žene in jedel z drevesa, o katerem sem ti zapovedal in rekel: »Nikar ne jej z njega!« naj bo zaradi tebe preleta zemlja; s trdom boš jedel od nje vse dni svojega življenja. Trnje in osat ti bo rodila in jedel boš poljsko rastlinje. V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, kajti iz nje si bil vzet. Zares, prah si in v prah se povrneš.« (1. Mojzesova 3:17-19)

Trnje ima bodice, ki zadanejo rano. Trnje in osat zadušita dobro seme in uničita želje kmetovalca. Prav zaradi tega je moral Adam trdo delati in v potu svojega obraza jesti kruh. Ko je bil Jezus pretepen, so mu naredili trnjevo krono. To trnje se je zarilo globoko v kožo in povzročilo krvavenje.

»Iz trnja so spletli krono in mu jo dali na glavo in trst v njegovo desnico. Poklekovali so pred njim, ga zasmehovali in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« In pljuvali so vanj, mu vzeli trst in ga z njim tepli po glavi.« (Matej 27:29-30).

Po Jezusovem obrazu ni tekel pot, temveč Njegova kri. Ta je premagala prekletstvo ponižanja, suženjstva, revščine in prekletstvo, ki je bilo izrečeno nad zemljo! Gospod Jezus je plačal ceno, da bi lahko živeli življenja izobilja in svobode. Življenje avtoritete, ki jo je imel Adam nas vsemi živimi bitji. Aplicirajmo kri na svoja življenja, ki je tekla po Njegovem obrazu zaradi trnja, in živimo polna življenja.

4. KRI, KI JE TEKLA OB ZABIJANJU ŽEBLJEV SKOZI ZAPESTJA NJEGOVIH ROK, NAM JE POVRNILA MOČ GOSPODOVANJA IN USPEHA

V 1. Mojzesovi 1:26-28 beremo sledeče: »Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej laznini, ki se plazi po zemlji!« Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji!«

Vidimo, da je Gospod Bog dal Adamu in Evi oblast gospodovanja in avtoritete na zemlji. To oblast sta zaradi greha izgubila.

Zgodba Jožefa v Putifarjevi hiši nam v 1. Mojzesovi knjigi odkriva pomembno resnico: »GOSPOD pa je bil z Jožefom, zato je bil uspešen človek. Bival je v hiši svojega gospodarja Egipčana. Gospodar je videl, da je GOSPOD z njim in da mu GOSPOD daje, da **v njegovih rokah uspeva vse**, česar koli se loti.«

Slika uspešnosti človeških rok je prispodoba gospodovanja in uspeha.

» Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. In križali so ga.« (Janez 15:22,24a). Križali so ga tako, da so ga pribili na križ z žebliji, ki so jih zabili najprej skozi zapestja rok. Ko je tekla kri po Njegovih rokah, nam je le-ta povrnila oblast gospodovanja in uspeha, ki jo je Adam prodal satanu.

5. KRI, KI JE TEKLA OB ZABIJANJU ŽEBLJEV V NJEGOVE NOGE, NAM JE POVRNILA POLOŽAJ ODLOČANJA, ŽIVLJENJA V BLAGOSLOVU IN VSEGA IZGUBLJENEGA

Božja obljuba Izraelcem se je glasila: » GOSPOD te bo naredil za glavo in ne za rep; samo navzgor boš šel in nikoli navzdol, če boš poslušal zapovedi GOSPODA, svojega Boga, ki ti jih danes dajem, in jih vestno izpolnjeval in se ne boš odvrnil od nobene izmed besed, ki vam jih danes zapovedujem, ne na desno ne na levo, da bi šel za drugimi bogovi in jim služil.« (5. Mojzesova 28:13,14).

Vemo, da je izraelski narod prekršil Božje ukaze in tako ni užival blagoslove Božje obljube.

Druga obljuba se je glasila takole: »Vsak kraj, kamor stopi stopalo vaše noge, bo vaš.« (5. Mojzesova 11:24).

Ko so zabili žeblje v Jezusove noge in je pritekla kri, nam je ta kri povrnila naravnost naše hoje. Zavedati se moramo, da se je približalo Nebeško kraljestvo, kamorkoli stopamo in kjerkoli se nahajamo. Imamo avtoriteto, da gremo v sovražnikovo taborišče, ga v Jezusovem imenu zvežemo in oropamo.

Gospod je povedal Jozuetu: »Vsak kraj, kjer bo hodilo stopalo vaših nog, vam dajem.« (Jozue 1:3).

Zdaj je čas, da se polastimo celotno ozemlje, ki nam ga je sovražnik ukradel. Čas je, da se vrnemo k svoji lastnini, saj živimo v Jubilejnem letu Gospodovem! Tudi kraljica Estera je obrnila prekletstvo, ki ga je naklepal Haman, v blagoslov za vse Jude (Esterina knjiga).

Jezus je bil preboden, da bi nam povrnil avtoriteto. Bodimo pogumni in neustrašni, kakor je bil Jozue, in prevzemimo

nazaj gospodovanje in avtoriteto nad našimi domovi, mesti in vsem, kar nam je sovražnik ukradel!

6. KRI, KI JE PRITEKLA ZARADI PREBODENE STRANI, NAM JE PRINESLA REŠITEV ZA ZLOMLJENO SRCE

Zlomljeno srce je šesto mesto, kjer nam je sovražnik zadal bolečino.

»Ko so prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso strli nog, ampak mu je eden izmed vojakov s sulico prebodel stran in takoj sta pritekli kri in voda.« (Janez 19:33-34).

Jezus je trpel strašne agonije in Njegovo srce se je zlomilo.

Izdal ga je bližnji prijatelj in učenec - Juda. Množica je govorila: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, stopi s križa in se tako reši.«

Podobno so ga med seboj zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in so govorili: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti. Mesija, Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in verovali.« Tudi ona dva, ki sta bila križana z njim, sta ga sramotila.« (Marko 15:29-32).

Sam Bog Oče ga je zapustil. »Ob deveti uri pa je Jezus zavpil z močnim glasom: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?« kar v prevodu pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Marko 15:34).

Z medicinskega vidika je znano, da se človeku, ki prestaja strašne agonije, okoli srca nabira vreča vode. Ko mu je eden izmed vojakov prebodel stran, sta takoj pritekli kri in voda.

Skozi svoje srce nam je Jezus odprl pot k Očetu, saj se je ob Njegovi smrti brez človeških rok od zgoraj navzdol pretrgalo zagrinjalo, ki je v templju ločevalo sveto od presvetega. S tem

se je po Jezusovi krvi odprla pot v svetišče, ki ni narejeno s človeškimi rokami in kjer je prestol Najvišjega.

Jezus je v Izaiji 61:1-2 opisal namen Svoje službe takole: »Duh Gospoda BOGA je nad menoj, ker me je GOSPOD mazilil. Poslal me je, da oznamim blagovest ubogim, da povežem strte v srcu, da okličem jetnikom prostost, zapornikom osvoboditev, da oznamim leto GOSPODOVE milosti.«

Ker sta kri in voda pritekli iz Jezusove strani, lahko danes terjamo svoja srca nazaj. Znova nam je omogočena hoja v Gospodovi radosti, v moči in zaščiti, pod odprtimi nebesi.

7. KRI, KI JE TEKLA ZARADI JEZUSOVIH PODPLUDB - NOTRANJE STRTOSTI, NAM PRINAŠA MOŽNOST UVELJAVLJANJA GENERACIJSKIH BLAGOSLOVOV IN ZLOM GENERACIJSKIH PREKLETSTEV

Zadnje področje trpljenja so naša čustva. Ta del se nahaja v človeški notranjosti. V Izaiji 53:5 pravi: »On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd.«

Če si strt, pomeni, da krvaviš v svoji notranjosti. Božja beseda pravi: »Ki obiskujem ali kaznujem krivdo očetov na sinovih, na tretjih in na četrtyh, ali do tretjega in četrtega rodu tistih, ki me sovražijo.« (2. Mojzesova 20:5).

Torej, grehi očetov se lahko prenašajo iz roda v rod. To se imenuje generacijsko prekletstvo. Mnogi ljudje trpijo bolečine notranje ranjenosti zaradi pregreh (napačnih odločitev) svojih staršev, starih staršev ...

Jezus je bil torej strt, da smo lahko notranje ozdravljeni!
Jezusova prelita kri nam omogoča ozdravljenje na fizičnem, čustvenem in duhovnem področju.

KAKO LAHKO JEZUSOVA KRI V POPOLNOSTI DELUJE V MOJEM ŽIVLJENJU?

Jezusova žrtev za nas je čudovita! Kako pomembno je o njej razmišljati, da luč resnice preplavi oči našega srca.

Jagnjetova kri je bila prelita. Zame! S tem je bil pogoj za zmago nad vsakršno sovražnikovo moč v celoti izpolnjen.

V Razodetje 12: 11 smo brali: »Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in **zaradi besede svojega pričevanja**, saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.«

Poglejmo podrobneje, kakšno povezavo imata Jagnjetova kri z besedo mojega pričevanja.

Hvala Gospodu, Božje ljudstvo zmeraj zmaga. A imamo pri tem svojo vlogo. Satana premagamo, **ko osebno pričujemo, kaj Božja beseda pravi, da za nas stori Jezusova kri.**

Poglejmo starozavezno sliko, ki lepo ilustrira, kako se jagnjetova kri aplicira, da lahko prinese konkretno, praktično spremembo v življenju tistih, ki storijo to, kar pravi Bog.

Eksodus 12: 1-13

»GOSPOD je rekel Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: »Ta mesec naj vam bo začetek mesecev, naj vam bo prvi med meseci v letu! Govorita vsej Izraelovi skupnosti in recita:

»Deseti dan tega meseca naj si vsak priskrbi po eno jagnje za očetno hišo, po eno jagnje za hišo. Če pa je hiša premajhna za eno jagnje, naj ga vzame skupaj s svojim sosedom, ki je najbližji njegovi hiši, po številu duš; na jagnje štejte po tem, koliko more vsak pojediti! Jagnje pa naj vam bo neoporečno, eno leto star samec. Morete ga vzeti izmed ovc ali izmed koz. Hranite ga do štirinajstega dneva tega meseca! Potem naj ga vsa zbrana Izraelova skupnost proti večeru zakolje (kri naj steče v posodo). **Vzamejo naj (hizopove vejice in jo pomočijo v kri) kri (ki je v posodi) in z njo pomažejo oba podboja in naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli.**

Tisto noč naj jedo meso, pečeno na ognju, in nekvašeni kruh; z grenkimi zelišči naj ga jedo. Ne jejte od njega nič surovega,

tudi ne kuhanega na vodi, marveč na ognju pečeno, skupaj z glavo, nogami in drobovjem! Ne puščajte od njega do jutra ničesar! Kar pa bi ostalo od njega do jutra, sežgite v ognju! Takole ga jejte: imejte ledja prepasana, sandale na nogah in palico v roki; jejte ga naglo! To je pasha za GOSPODA. To noč pojdem skoz egiptovsko deželo in udarim vse prvorojence v egiptovski deželi, od človeka do živine, in opravi sodbo nad vsemi egiptovskimi bogovi. Jaz sem GOSPOD. **Tedaj bo za vas kri znamenje na hišah, v katerih bivate: ko zagledam kri, pojdem mimo vas;** pri vas ne bo morilne šibe, ko udarim egiptovsko deželo.«

Imejmo v mislih, da je to slika Jezusa kot našega pashalnega jagnjeta.

»Kristus, naše pashalno jagnje, je bil namreč žrtvovan.«

(I. Korinčanom 5: 7b)

Pashalno jagnje so morali žrtvovati in njegovo kri zajeti v posodo, saj je bila kri jagnjeta zelo dragocena in ni smela biti razlita po tleh.

Sedaj poglejmo: priskrbeli so brezmadežno jagnje, jagnje so zaklali, kri so zajeli v posodo.

Torej, imeli so kri, ki je imela moč zaščititi človeška življenja. A dokler je bila kri v posodi, ni zaščitila nikogar!

Morali so prenesti kri iz posode na podboje in nadduri svojih domov – nikoli pa ne na tla (nihče ni nikoli smel stopiti na kri ali hoditi po njej).

Njihova življenja so bila odvisna od tega, da so kri prenesli iz posode na podboje in nadduri svoje hiše. Kako so to storili?

Bog je naročil: Priskrbite si vejice hizopa; namočite te vejice v kri in namažite ali poškopite kri na podboje in nadduri.

Čeprav so bile hizopove vejice skromne in same po sebi

nepomembne, so postale za rešitev življenj Izraelcev ključnega pomena.

In še eno stvar je Bog zahteval: Ko je kri poškropljena na podbojih in naddurih vašega doma, morate ostati v hiši, saj ste v njej zaradi krvi zaščiteni. Kdor je šel iz hiše, ni bil več zaščiten.

To je znova lepa slika Jezusa Kristusa.

»Peter, apostol Jezusa Kristusa, izvoljenim priseljencem, v razseljenosti po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji in Bitiniji, po vnaprejšnjem vedenju Boga Očeta, s posvečenjem Duha, zavoljo poslušnosti in **pokropljenosti s krvjo Jezusa Kristusa**: milost in mir naj se vam pomnožita.« (1. Peter 1: 1, 2)

Tu vidimo, da je pred pokropitvijo zmeraj potrebna poslušnost! Pashalno jagnje je popolnoma zaščitilo tiste, ki so bili poslušni in so sprejeli Božji načrt rešitve, Njegovo odkupitev.

Kristus je resnično pashalno jagnje, žrtvovano za nas. Žrtvovan je bil pred 2 tisoč leti. Če uporabimo prispodobo starozaveznega jagnjeta, lahko rečemo: jagnje je bilo žrtvovano in kri je v posodi (na Božjem oltarju v nebesih, kamor jo je prinesel po večnem duhu – Hebrejcem 9).

A kri, ki je v posodi, nikogar ne zaščiti. Storiti moramo enako, kot so Izraelci. Jagnjetovo kri moramo prenesti iz posode na našo hišo – na naše življenje. Če to storimo, smo zaščiteni, rešeni. Kako to storimo?

Spomnimo se ključa zmage v Razodetju 12: 11 »Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta in zaradi **besede svojega pričevanja ...**«

Satana premagamo, ko osebno pričujemo, kaj Božja beseda pravi, da za nas stori Jezusova kri.

Kaj prenese kri iz mesta žrtve na mesto, kjer živimo? Naše pričevanje, naša izpoved.

Izpoved ali pričevanje pomeni, da ponovimo iste besede – resnice, kot pravi Božja beseda. Nikoli ne moremo preveč poudariti pomena našega pričevanja.

»Zato, sveti bratje, deležni nebeškega klica, pomislite na Jezusa, apostola in **vélikega duhovnika vere, ki jo izpovedujemo.**« (Hebrejcem 3:1)

Jezus je veliki duhovnik naše izpovedi. Torej nas Jezus zastopa v stvareh, ki jih izpovemo, ko se naše besede skladajo z Božjo besedo. Takrat se lahko Božja beseda izpolni v naših življenjih. Dokler je Božja beseda le zapisana ali izrečena s strani Boga, nima moči nad našimi življenji. Ko pa jo sprejmemo za svojo, za resnico in jo izpovemo, se v nas uresniči! Če ni izpovedi, veliki duhovnik ne more opraviti svoje naloge za nas.

Jezus je rekel v Mateju 12: 37: »Po svojih besedah boš namreč opravičen in po svojih besedah boš obsojen.«

Jezik ima isto vlogo, kot jo je imela hizopova vejica za mazanje ali poškopljenje. Jezik usmerja celotno ladjo, celoten tok življenja. S svojimi besedami usmerjamo naša življenja. Zato nikoli o sebi in drugih ne recimo nekaj, česar ne želimo, da Jezus, naš veliki duhovnik, uresniči.

SEDAJ PRAKTIČNO PRENESIMO JEZUSOVO KRI Z MESTA ŽRTVE NA NAŠE ŽIVLJENJE.

To naredimo z besedam, z našim pričevanjem. Ključno je, da poznamo Božjo resnico o Jezusovi krvi. Videli smo, da je veliki duhovnik Aron v Stari zavezi 7-krat poškrpil pravni pokrov s krvjo; to je slika Jezusove žrtve, ko je na sedmih mestih pretil svojo kri.

Božja beseda, popolna, kakor je, odkriva tudi sedem načinov in področij, na katerih Jezusova kri deluje za nas.

1. ODREŠITEV - ODKUPITEV

»V njem, po njegovi krvi imamo odkupitev, odpuščanje prestopkov po bogastvu njegove milosti.« Efežanom 1:7

»Saj veste, da vas iz vašega praznega življenja, ki ste ga podedovali od očetov, niso odkupile minljive reči, srebro ali zlato, ampak dragocena kri Kristusa, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta.« Peter 1: 18, 19

»Naj govorijo GOSPODOVI rešenci, ki jih je odkupil iz nasprotnikove roke.« Psalm 107: 2

Vsi smo bili v hudičevi roki, Jezus nas je odkupil.

Naša izpoved: Po Jezusovi krvi sem bil/a odkupljen/a iz hudičeve roke.

2. OČIŠČENJE

»Če pa hodimo oziroma živimo v luči, kakor je v luči on sam, smo med seboj v občestvu in kri njegovega Sina Jezusa nas očičuje vsakega greha.« 1. Janezov list 1: 7

Dokler hodimo v luči, nas Jezova kri nenehno očičuje slehernega greha.

»Očisti me greha s hizopom, da postanem čist, operi me, da postanem bel bolj kot sneg.« Psalm 51: 9
David govori o hizopu. Kaj je imel v mislih? Pashalno jagnje, ki je slika Jezusa.

Naša izpoved: Ko hodim v luči, kakor je On v luči, me Jezusova kri očiščuje sedaj in nenehno od vsakega greha.

3. OPRAVIČENJE

»Veliko bolj bomo torej po njem rešeni jeze zdaj, ko smo opravičeni z njegovo krvjo.« Rimljanom 5: 9

Ponovno se spomnimo procesa na sodišču. Če te sodnik obsodi, sledi smrt. A pravični Sodnik razglasi sodbo: »NI KRIV-a«, saj je za tvojo krivdo Jezus že plačal.

To pomen, da si opravičen-a, izpuščen-a na svobodo brez obsodbe. A pomeni še več, proglašen-a si za pravičnega z Jezusovo pravičnostjo.

Po Jezusovi krvi smo opravičeni.

Opravičen pomeni, da si v takšnem stanju, kot da ne bi nikoli grešil. Zakaj je to možno? **Jezus mi je dal svojo pravičnost in On ni nikoli grešil!** Hudič nima več podlage za svoje obtožbe.

»Silno se veselim v GOSPODU, moja duša se raduje v mojem Bogu. Zakaj odel me je z oblačilom odrešenja, ovil me je z ogrinjalom pravičnosti, kakor ženina, ki si nadene venec, kakor nevesto, ki se okraši z nakitom.« Izaija 61: 10

Z Jezusovo žrtvijo sta nam dani rešitev in opravičenje – pravičnost. Popolnoma smo oviti, prekriti z JEZUSOVO PRAVIČNOSTJO. Za nas ni več obsodbe, ker smo v Kristusu!!!

Naša izpoved: Po Jezusovi krvi sem opravičen-a in pravičen-a, nisem kriv-a, nisem pod obsodbo in nisem pod nepravilnostjo. Sem ovit-a v Jezusovo pravičnost, kakor da ne bi nikoli grešil-a.

4. POSVETITEV

»Zato je tudi Jezus trpel zunaj vrat, da bi ljudstvo posvetil s svojo krvjo.« (Hebrejcem 13: 12)

Beseda posvetiti je neposredno povezana s svetostjo, s svetim. To pomeni, da smo ločeni od greha in vsega, kar omadežuje. A to še ni vse! Posvečeni smo s svetostjo samega Boga!

»Oni (naravni starši) so namreč vzgajali le za nekaj dni, in sicer po lastni presoji, ta pa v našo korist, da bi postali deležni njegove svetosti.« (Hebrejcem 12: 10)

Kako lahko postanemo deležni Božje svetosti? Po Jezusovi krvi.

Naša izpoved: Po Jezusovi krvi sem posvečen-a, ločen-a od greha, oddvojen-a za Boga, deležen-a Božje svetosti.

5. ŽIVLJENJE

»Življenje vsega mesa - vseh živih bitij je namreč njegova kri v njegovi duši.« (3. Mojzesova 17: 14)

Božje življenje – življenje Stvarnika je v Jezusovi krvi. Naš um ne more dojeti razsežnosti te resnice, saj je Stvarnik neprimerno večji od vsega, kar je ustvaril. Kako težko je dojeti, kakšna moč je v Jezusovi krvi!!!!

To je večno, neustvarjeno, neomejeno ŽIVLJENJE samega Boga. To je življenje, ki je obstajalo, še preden je bilo karkoli ustvarjeno.

»Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni.« (Janez 6: 53-57)

Ko jemo spominsko večerjo, jemo Njegovo meso in pijemo Njegovo kri.

»Mar blagoslovljeni kelih, ki ga blagoslovljamo, ni udeležba pri Kristusovi krvi? Mar kruh, ki ga lomimo, ni udeležba pri Kristusovem telesu?« (1. Korinčanom 10: 16)

»Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in se zahvalil, ga razlomil in rekel: »To je moje telo za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. Kolikokrat boste pili, delajte to v moj spomin. Kajti kolikokrat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride.« (1. Korinčanom 11: 23-26)

Naša izpoved: Gospod Jezus, ko pijemo Tvojo kri, v Njej prejemamo Tvoje življenje. Božje življenje – neustvarjeno, večno življenje.

6. POSREDNIŠTVO

»Vi ste se približali gori Sionu in mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu, nepreštevniim angelom, prazničnemu zboru in Cerkviprvorojencev, ki so zapisani v nebesih, in Bogu, sodniku vseh, in duhovom pravičnih, ki so dosegli popolnost, in sredniku nove zaveze Jezusu in krvi kropljenja, ki govori bolje kakor Abelova.« (Hebrejcem 12: 22-24)

Ker je v krvi življenje, kri govori. Premerjajmo Abelovo in Jezusovo kri:

- Abelova kri je bila prelita proti njegovi volji. Jezus je prostovoljno daroval svojo kri.
- Abelova kri je bila prelita na zemlji in govori z zemlje. Jezusova kri je bila prelita na zemlji, a je bila po večnem Duhu prenesena v Najsvetejše, kjer govori.
- Abelova kri kliče maščevanje. Jezusova kri prosi za milost.

Pomembno je, da vemo, da Jezusova kri nenehno govori – kliče milost na naša življenja; zmeraj govori v Božji prisotnosti nam v prid.

Naša izpoved: Hvala Ti, Gospod Jezus, tudi kadar ne morem moliti, tvoja kri zmeraj posreduje zame v nebesih.

7. DOSTOP DO PRESTOLA MILOSTI

Po Jezusovi krvi imamo prost pristop v Najsvetejše.

»Bratje, ker imamo zaupnost, da po Jezusovi krvi stopamo v svetišče, in sicer po novi in živi poti, ki nam jo je odprl skozi zagrinjalo, to je skozi svoje meso, in imamo tudi veličastnega duhovnika nad Božjo hišo, prihajajmo z resničnim srcem in v polni gotovosti vere, saj smo v srcih očiščeni slabe vesti in naše telo je umito s čisto vodo.«. (Hebrejcem 10: 19-22)

Z veliko zaupnostjo in s pogumom lahko pridemo v
Najsvetejše, pred sam prestol živega Boga - zaradi Jezusove
krvi.

Naša izpoved: Hvala Ti, Gospod Jezus, ker imamo zaradi Tvoje
krvi prost dostop do Božjega prestola – prestola milosti.

ZAVEZA V KRVI

Bog je Bog zaveze. Vse, kar dela, je na podlagi zaveze, ki jo je sklenil. Njegova Beseda je zapisana v dveh delih – v Stari in Novi zavezi. Celotno njegovo delovanje je ZAVEZA.

Kaj je zaveza? Ena izmed definicij je, da je zaveza prostovoljna odločitev osebe – obljuba, da izpolni to, za kar se zaveže in za to jamči z vsem, kdor je in kar ima.

V Božji besedi spoznavamo Božje delovanje, ki temelji na več vrstah zavez, a v tem kontekstu ne moremo predstaviti vseh. Na kratko se bomo dotaknili najmočnejše izmed vseh zavez - **večno zavezo v krvi**.

»Bog miru, ki je od mrtvih privedel našega Gospoda Jezusa, ki je **po krvi večne zaveze** véliki pastir ovc, naj vas izpopolni v vsem dobrem, da boste izpolnili oziroma uresničevali njegovo voljo. Kar mu je po volji, naj v nas uresniči po Jezusu Kristusu, ki mu bodi slava na veke vekov. Amen!« (Hebrejcem 13: 20, 21)

Po Jezusovi krvi večne zaveze se Najvišji Bog zaveže, da je vse, kar je Njegovo, naše, ko smo sprejeli Jezusa Kristusa za svojega Gospoda in smo stopili v zavezo z Njim.

Stara zaveza, kakor pravi samo ime, ni mogla trajati, saj so se kljub Božji zvestobi, ljudje izneverili. Nova zaveza ne temelji na ljudeh in na naši zvestobi. Temelji na Jezusovi krvi, na Jezusovem življenju, zato je večna.

V naši družbi zaveza v krvi ni ravno običajna med ljudmi, zato nam je globina njenega pomena precej tuja. V tistih kulturnih okoljih, ki pa se zavedajo resnosti takega odnosa, kar osupnejo nad dejstvom, da je Najvišji Bog sklenil večno zavezo

s človekom v Jezusovi krvi. Vedo namreč, da ima takšna zaveza zelo praktične posledice na vseh ravneh življenja.

Zaveza v krvi vključuje najmanj pet področij, ki si jih osebi, združeni v zavezi, izmenjata:

- plašč (simbol avtoritete, identitete, pozicije ...)
- orožje
- obljube
- ime (ime je bistvo osebnosti)
- obrok zaveze - kruh in vino

Poglejmo vsako izmed teh področij.

1. PLAŠČ

Plašč je simbol pozicije, identitete, avtoritete. Obstajajo poklici, ki so na videz prepoznavni ravno po oblačilu. Se spomnite v Stari zavezi, kako je oče Jakob svojega sina Jožefa povzdignil nad druge svoje sinove ravno s tem, da mu je podaril plašč mnogih barv? Vsakič, ko so ga bratje videli v tem plašču, so se spomnili privilegirane pozicije, ki jo je Jožef imel pri njihovem očetu.

S prenosom plašča se je prenesla avtoriteta. Tak primer beremo v Stari zavezi, ko je s plaščem Elijev duh prešel na Elizeja.

»Ko je Elija šel od ondod, je našel Šafátovega sina Elizeja, ko je oral. Pred njim je bilo dvanajst parov volov in sam je bil pri dvanajstem. Ko je Elija šel mimo njega, je vrgel nanj svoj plašč.« (1. knjiga kraljev 19: 19)

»Elija je vzel svoj plašč, ga zvil in udaril po vodi. In razdelila se je na dvoje, da sta oba lahko šla po suhem čez. Ko sta prišla

čez, je Elija rekel Elizeju: »Prosi, kaj naj storim zate, preden bom vzet od tebe!« Elizej je rekel: »Naj mi pripade, prosim, dvojni delež tvojega duha.« Pa je rekel: »Težke reči prosiš. Če me boš videl, ko bom vzet od tebe, se ti bo tako zgodilo; če pa ne, se ne bo zgodilo.« Ko sta šla naprej in se grede pogovarjala, glej, se je prikazal ognjen voz in ognjeni konji ter so ju ločili; in Elija se je v viharju vzdignil v nebo. Elizej je to videl in je klical: »Moj oče, moj oče, Izraelovo bojno vozovje in njegovi konjeniki!« Potem ga ni več videl; zgrabil je svoja oblačila in jih pretrgal na dva kosa. Pobral je Elijev plašč, ki je zdrknil z njega, se vrnil in obstal na bregu Jordana. Vzel je Elijev plašč, ki je zdrknil z njega, udaril po vodi in rekel: »Kje je GOSPOD, Elijev Bog?« In ko je udaril po vodi, se je razdelila na dvoje, da je Elizej lahko šel čez. Ko so ga z nasprotne strani videli preroški sinovi, ki so bili v Jerihi, so rekli: »Elijev duh počiva na Elizeju.« (2. knjiga kraljev 2: 8-15)

Ko je Bog sklenil zavezo v Jezusovi krvi, je v tej zavezi tudi zamenjava plaščev. Jezus je nase vzel naš plašč umazanih del, greha in prekletstva. Jezusa so oblekli v škrlatni plašč, ki je simbol grešnosti.

»Upraviteljevi vojaki so tedaj vzeli Jezusa s seboj v sodno hišo in zbrali okrog njega vso četo. Slekli so ga in ga **ogrnili s škrlatnim plaščem**. Iz trnja so spletli krono in mu jo dali na glavo in trst v njegovo desnico. Poklekovali so pred njim, ga zasmehovali in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« In pljuvali so vanj, mu vzeli trst in ga z njim topli po glavi. Potem ko so ga zasmehovali, so mu **slekli plašč**, ga oblekli v njegova oblačila in odvedli, da bi ga križali.« (Matej 27: 27-31)

»Tedaj je Pilat vzel Jezusa in ga dal bičati. Vojaki so spletli iz trnja krono, mu jo dali na glavo in ga ogrnili **s škrlatnim**

plaščem. In stopali so k njemu in govorili: »Pozdravljen, judovski kralj!« in ga udarjali. Pilat je šel spet ven in jim rekel: »Glejte, pripeljem vam ga ven, da boste spoznali, da ne najdem na njem nobene krivde.« Jezus je torej prišel ven. Imel je trnovo krono in škrlaten plašč. Pilat jim je rekel: »Glejte, človek!« (Janez 19: 1-5)

Jezus je prevzel škrlaten plašč prekletstva padlega človeka, da bi nam lahko dal svoj kraljevi plašč, namočen v njegovi krvi!

»Nato sem videl nebo odprto in prikazal se je bel konj. Ta, ki ga je jezdil, se imenuje Zvesti in Resnični. Ta pravično razsoja in se bojuje. Oči so mu kakor ognjen plamen in na glavi nosi veliko diademov; napisano pa ima ime, ki ga ne pozna nihče, le on sam. Ogrnjen je v plašč, ki je bil namočen v krvi. Ime mu je Božja Beseda. Na belih konjih mu sledijo nebeške vojske, oblečene v belo in čisto tančico. Iz ust mu sega oster meč, da z njim udari po narodih. Pasel jih bo z železno palico in tlačil stiskalnico z vinom srdite jeze Boga, vladarja vsega. Na plašču in na boku pa ima napisano ime: Kralj kraljev in Gospod gospodov. (Razodetje 19: 11-16)

»Kajti vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, ste oblekli Kristusa.« (Galatom 3: 27)

»Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbite za meso, da bi stregli njegovim poželenjem.« Rimljanom 13: 14

2. OROŽJE

Zelo pomembno področje zaveze je orožje. Z zamenjavo orožja ena stran reče drugi: »Tvoji sovražniki so moji sovražniki. Z vsem, kdor sem in kar imam, bom branil tebe in vse, kar je tvojega.«

Kakšna zaveza, če nam te besede izreče Bog nad vojskami! O tem velja premišljevati tako dolgo, dokler vsak strah ali skrb ne izgineta. Če je Bog na naši strani, kdo je sploh lahko naš sovražnik?

Jezus je prevzel našo nemoč in nam dal svoje nepremagljivo orožje.

»Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odvrzimo torej dela teme in nadenimo si **orožje luči**.« (Rimljanom 13: 12)

»Res živimo v mesu, tj. po človeško, a se ne bojujemo po človeško. **Orožje našega bojevanja ni človeško**, ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu.« (2. Korinčanom 10: 3-5)

»Nadenite si **celotno Božjo bojno opremo**, da se boste mogli upirati hudičevim zvijačam. Kajti naš boj se ne bije proti krvi in mesu, ampak proti vladarstvu, proti oblastem, proti svetovnim gospodovalcem te mračnosti, proti zlohotnim duhovnim silam v nebeških področjih. Zato sezite po vsej Božji bojni opremi, tako da se boste mogli ob hudem dnevu **upreti, vse premagati in obstati**. Stojte torej prepasani okoli ledij z resnico, oblečeni v oklep pravičnosti in z nogami, obutimi v pripravljenost za oznanjevanje evangelija miru. Predvsem pa vzemite ščit vere; z njim boste mogli pogasiti vse ognjene puščice hudega. Vzemite tudi čelado odrešenja in meč Duha, kar je Božja beseda. Ob vsaki priložnosti molíte v Duhu z vsakršnimi molitvami in prošnjami. V ta namen bedite z vsotrjnostjo in molíte za vse svete.« (Efežanom 6: 11-18)

Božja bojna oprema vključuje:

- resnico
- pravičnost
- pripravljenost oznanjevanja evangelija mira
- ščit vere
- odrešenje
- meč duha – Božja beseda

Bojna oprema je JEZUS SAM!!!

3. OBLJUBE

Ob sklenitvi zaveze v krvi si obe strani naredita zarezo krvi na rokah in z dvignjeno roko prisežeta: Živel bom, da bom zadovoljil tvoje potrebe.

V Izaiji 49: 15 in 16 Bog reče: »Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, jaz te ne pozabim. Glej, na obe dlani sem te napisal, tvoje obzidje je vedno pred menoj.«

To je Jezus fizično udejanil na križu. S tem je odprl pot za uresničitev vseh dobrih obljub, ki so bile dane Abrahamu, v naših življenjih.

»Pravim namreč, da je Kristus postal služabnik obreze zaradi Božje resnice, in je zato **uresničil obljube, dane očakom**, medtem ko narodi slavijo Boga zaradi usmiljenja.«
(Rimljanom 15: 8,9)

»**Vse Božje obljube** imajo v njem (Jezusu) svoj »**da**«. Zato se po njem prek nas dviga k Bogu v slavo tudi »amen«.
(2. Korinčanom 1: 20)

»Bratje, po človeško govorim: pravnomočne zaveze/ oporoke nihče ne bo razveljavljal ali ji kaj dodajal, čeprav je samo človeško delo. No, **obljube so bile izrečene Abrahamu in njegovemu potomcu**. Ne pravi »in potomcem«, kakor če bi šlo za mnoge, temveč kakor za enega: *in tvojemu potomcu*, ki je Kristus. Pravim pa tole: če je Bog prej naredil veljavno zavezo/ oporoko, je postava, ki je nastala šele štiristo trideset let pozneje, ne more razveljaviti tako, da bi bila obljuba neučinkovita. Kajti če dediščina izvira iz postave, ni več iz obljube; Bog pa je Abrahamu izkazal milost prek obljube.« (Galatom 3: 15-18)

»Njegova božanska moč nam je podarila vse, kar je potrebno za življenje in pravo pobožnost, prek spoznanja tistega, ki nas je poklical s svojo slavo in odličnostjo. Po njiju nam je podaril tiste **dragocene in največje obljube**, da bi po teh postali deležni božanske narave in ubežali pred svetno, poželjivo pokvarjenostjo.« (2. Peter 1: 3, 4)

4. IME

Ime v Božji besedi predstavlja identiteto, bistvo oziroma naravo osebe. Z zavezo v krvi se zamenjajo tudi imena oseb, ki vstopajo v zavezo. Jezusu je Bog dal ime, ki je nad vsakim imenom.

»Zaradi tega se ne neham zahvaljevati za vas in se vas spominjati v svojih molitvah, da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, dal duha modrosti in razodetja, v spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih, kakšna je čezmerna veličina njegove zmožnosti do nas, ki verujemo po dejavnosti

njegove silne moči, ki jo je udejanjil v Kristusu, ko ga je obudil od mrtvih in ga posadil na svojo desnico v nebesih, nad vsakršno vladarstvo in oblast, nad vsakršno silo in gospostvo ter **nad vsakršno ime**, ki se ne imenuje samo na tem svetu, temveč tudi v prihodnjem. In vse je položil pod njegove noge, njega pa postavil čez vse kot glavo Cerkvi, ki je njegovo telo, polnost njega, ki v vsem vse izpolnjuje.« (Efežanom 1: 16-23)

»To mislite v sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu. Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse in **mu podaril ime**, ki je nad vsakim imenom, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta.« (Filipljanom 2: 5-11)

»Postal je toliko višji od angelov, kolikor odličnejše **ime** od njihovega je dobil.« (Hebrejcem 1:4)

In to veličastno, najvišje **ime** je dano nam, ki smo v Jezusu Kristusu!

5. OBROK ZAVEZE

Zaključek obreda zaveze v krvi je obrok zaveze.

In rekel jim je (Jezus): »Srčno sem želel jesti z vami to pashalno večerjo, preden bom trpel, kajti povem vam, da je ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjena v Božjem kraljestvu.« In vzel je kelih, se zahvalil in rekel: »Vzemite to in

si razdelite med seboj, kajti povem vam, odslej ne bom več pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.« In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preлива za vas.« (Luka 22: 15-20)

Kakšna čast in privilegij je, da lahko Božji otroci tudi danes v spominski večerji posegamo po obroku zaveze. To ni tradicionalni obred. To je slavlje dveh partnerjev v zavezi, ko se spominjata, da sta eno, povezana s krvjo. S krvjo Jezusa Kristusa!

KRI KOT VRV REŠITVE ZA VSO DRUŽINO

V Stari zavezi je zapis o prav posebni dami, ki si je »zaslužila« kar dva zapisa v aviniji velikánov vere, zapisanih v Hebrejcem 11. poglavju. To je vlačuga Rahába, ki je v času, ko so Izraelci začeli zavzemati obljubljeno deželo, z mirom sprejela oglednike, ki jih je poslal Jozue, zato ni bila pokončana hkrati z nepokornimi.

Rahaba je slišala enake novice, kot vsi ostali, o nadnaravnih čudežih, ki jih je Gospod storil med Izraelci. Strah je napolnil srca ostalih ljudi, srce Rahabe pa je napolnila vera. Odločila se je, da verjame Jehovi kot edinemu resničnemu Bogu. Dejala je oglednikoma: »To smo slišali in upadlo je naše srce, in ni več duha v nikomer zaradi vas. Resnično, GOSPOD, vaš Bog, je Bog zgoraj v nebesih in spodaj na zemlji. Zdaj, prosim, mi prisezita pred GOSPODOM; ker sem jaz vama izkazala dobroto, bosta tudi vidva izkazala dobroto hiši mojega očeta. Dajta mi zanesljivo znamenje, da boste pustili pri življenju mojega očeta, mojo mater, moje brate, moje sestre in vse, kar je njihovega, in da boste obvarovali naša življenja pred smrtjo.« (Jozue 2: 11-13)

Rahaba ni prosila le za svoje življenje. Pogumno je prosila tudi za življenje vseh članov njene družine. Še več! Tudi za njihova materialna posestva.

Kaj pa je bilo njeno znamenje krvi, da jih pokončevalci niso ubili skupaj z drugimi? Škrlatna vrv, ki je slika krvi Jagnjeta, spoznanega pred ustanovitvijo sveta!

Oglednika sta ji dejala: »... glej, ko pridemo v deželo, boš namreč to vrv iz škrlatnih vlaken pripela na okno, skozi katero

si naju spustila dol. V hiši tedaj ob sebi zberi svojega očeta, svojo mater, svoje brate in vso hišo svojega očeta. Kateri koli bo stopil ven skozi vrata: njegova kri na njegovo glavo in midva sva oproščena. Vsak pa, ki ostane s teboj v hiši: njegova kri na najino glavo, če bo roka na njem. Če pa izdaš to našo stvar, sva prosta tvoje prisege, s katero si naju zapriseгла.« Rekla je: »Po vajinih besedah naj bo!« Potem ju je odpustila, da sta šla; in je privezala na okno škrlatno vrv.« (Jozue 2: 18-21)

Rešitev Rahabine družine se ponovno omenja v Bibliji malo kasneje. Ponovitev vedno poudarja pomen stvari. Mladeničema, ki sta šla ogledovat deželo, je Józue rekel: »Stopita v hišo vlačuge in pripeljita od tam ženo in vse, kar je njenega, kakor sta ji prisegla.« Mlada oglednika sta šla in pripeljala Rahábo, njenega očeta, njeno mater, njene brate in vse, kar je bilo njenega. Pripeljala sta vso njeno družino (v hebrejščini pomeni družine) in nastanili so jih zunaj Izraelovega šotorišča.« (Jozue 6: 18-23)

Po zgledu Rahabe, ki se je oprla le na senco Jezusove krvi, mi pa imamo njeno realno moč, prenesimo Gospodu v molitvi vere naše drage. Imenujmo jih po imenih. Gospod bo poskrbel, da jih privede k Sebi. Ravno tako zarišimo kri Kristusa okoli naših materialnih dobrin. Če je to lahko storila Rahaba v Stari zavezi, koliko bolj lahko to stori verujoči v Novi zavezi, ki je »boljša zaveza, vzpostavljena na boljših obljubah.« (Hebrejcem 8: 6)

Recimo: Sklicujem se na kri Jagnjeta in z njo pokrivam svoj dom in vse, ki živijo v njem. Tudi vsa moja lastnina je s krvjo Jagnjeta zavarovana proti tebi, satan, in tvojim zlim duhovom. Z močjo krvi Jagnjeta te, satan, vežem!

Ne omejujmo moči krvi Kristusa le na to, kar lahko razumemo. Aplicirajmo jo na vsak pritisk, na vsak satanski poskus negativnega vpliva na naše življenje.

Verujoči starši niso nemočni nad demonskimi ukanami, ki jih hoče satan uresničiti nad njihovimi otroki. Gre za dva preventivna ukrepa, ki se ju morajo verujoči starši redno posluževati:

1. Vzgajaj otroka primerno njegovi poti, tudi ko se postara, ne bo krenil z nje. (Pregovori 22: 6)
2. Apliciranje krvi Kristusa z besedo pričevanja in določanje meje s krvjo, katere satan ne sme in ne more prekoračiti.

Meditirajmo vrstice o krvi Kristusovi, da bo ta za nas postala realna in potem neustrašno izjavimo:

V imenu Jezusa Kristusa se oklepam in visoko dvigujem kri Kristusa proti vam, demonskim duhovom, ki izvajate pritisk na mojega otroka. **JEZUS VAS JE PREMAGAL IN SEDAJ SE V IMENU JEZUSA KRISTUSA OKLEPAM NJEGOVE KRVI PROTI VAM IN VI MORATE ZBEŽATI!**

Nadaljujte s takšnim pričevanjem in aplicirajte Kristusovo kri po veri. Ne pozabimo, da se vera nahaja na dveh mestih: v srcu in na jeziku.

Kar verjamemo v srcu, to naša usta tudi izpričajo. To počnimo, dokler demoni ne odnehajo.

Na enak način aplicirajmo Kristusovo kri v bitki s strahom, depresijo, nevero, dvomom, z necelovitim srcem.

MORAMO BITI VZTRAJNI IN SE BORITI, DOKLER ZMAGA NI MANIFESTIRANA.

Nekdo je imel naslednjo vizijo. Skozi zunanja vrata je vstopil velikan in zaprl vrata. To je bila slika demonskega duha. Oseba mu je ukazala, naj takoj zapusti hišo, ta pa se je mirno usedel in se posmehljivo smejal. Oseba je ukaz ponovila v imenu Jezusa Kristusa. Velikan pa se je še naprej smejal in ni kazal nobene namere, da bi zapustil hiše. Oseba je proseče vprašala Gospoda: »Gospod, kaj naj storim?«

Pokazan ji je bil bič, ki je bil jasna slika KRVI NAŠEGA ZMAGOVITEGA JEZUSA KRISTUSA! Z njim je oseba začela pretepati demonskega duha. Sprva ni kazal nobenih sprememb, ko pa je bil vztrajno in brez milosti bičan, se je izraz v njegovih očeh spremenil. Nenadoma je bilo namesto zasmeha v očeh videti spoštovanje, potem strah in groza. In nazadnje je zbežal!

Nadaljujmo z bojem proti nevidnim silam. Z aplikacijo krvi Jagnjeta in z besedo svojega pričevanja bomo satana sigurno premagali! PO JEZUSU KRISTUSU SMO VEČ KOT ZMAGOVALCI!

Zavedati se moramo, **kako celovita je Kristusova zmag** na **Golgoti**. Gospod želi, da bi se še bolj zavedali, da nismo satanove žrtve, temveč **popolni zmagovalci nad njim!**

»Božji Sin pa se je razodel prav zato, da bi uničil hudičeva dela.« (1. Janez 3: 8b)

»**Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil.**« (Rimljanom 8: 37)